

Brief Maaskant Open Grenzen aan Reformatorisch Dagblad over Rotterdam Terror Corps

In het artikel 'Evangelist roept op tot gebed rond hardcore in kerk' van afgelopen zaterdag noemt uw krant onder andere ons gemeentelid, organist Hayo Boerema, als medewerker aan een evenement dat zonder tegenspraak door evangelist Martin Rozema mag worden gekenschetst als 'godonterend' en 'rechtstreeks uit de afgrond'. Wij maken daar bezwaar tegen. Zo ga je als christenen niet met elkaar om. En eigenlijk ook niet met andere mensen.

Het concert van Rotterdam Terror Corps in de Rotterdamse Laurenskerk was luidruchtig. Ook wij vragen ons af of een kerk er de meest geschikte locatie voor is. Maar wie de gabberscene een beetje kent, weet dat het een liefdevolle gemeenschap is van mensen die naar elkaar omkijken. De muzieksmaak is afwijkend, de tekst soms duister. Anderzijds schemert bijvoorbeeld in het door de krant genoemde 'God is a Gabber' de taal van Openbaringen door. Het is wereldse muziek, maar van God los is ze niet. Sterker nog, uit de titel van het lied spreekt een verlangen God juist dichtbij zich te houden. Voor de christenen onder de gabbers was het niet leuk dat geloofsgenoten hen buiten de kerk de maat stonden te nemen.

Uiteraard is ook de interpretatie van evangelist Rozema denkbaar. Maar waarom zou je actief kwade opzet zoeken in andermans intenties? Waarom zou je vervolgens de behoefte voelen tot de Allerhoogste te bidden om 'de lastering van zijn naam te verijdelen'? Waarom gebeurt dat op het plein voor onze kerk en waarom is het belangrijk dat in de krant te laten optekenen? Wij kennen het antwoord op die vragen niet, maar het bevreedt ons wel dat ze in ons opkomen. Onze geloofsinvulling vergt dat we ons onthouden van scherpe oordelen over mensen die we niet kennen, laat staan dat we ons daarop laten voorstaan. De biddende gemeenschap is bij de Laurenskerk dan ook niet ontvangen met hoon, maar met koffie en thee.

Het is geen geheim – en ook geen bezwaar – dat er verschillen van inzicht bestaan tussen de vrijzinnige en orthodoxe flank van de kerk. Binnen de Hervormde Gemeente Rotterdam Centrum werken beide goed samen vanuit het gedeelde besef dat we proberen te leven vanuit het evangelie. We delen de gemeenschapszin, de liefde voor de traditie, de aandacht voor persoonlijke bescheidenheid en naastenliefde. Over het concert van Rotterdam Terror Corps verschilden we van mening zonder dat dit tot een harde confrontatie hoefde te leiden. De overtuiging in het eigen geloof is immers geen vrijbrief voor het afwijzen van de ander.

Een mens weet nooit wie zijn naaste zal blijken te zijn als hij gewond langs de weg tussen Jeruzalem en Jericho ligt. Misschien niet de dominee of de ouderling, maar wel de gabber die zijn tempel elders vindt. Die deemoed mogen we als christenen nooit uit het oog verliezen.

Christian Jongeneel, voorzitter kerkenraad van Maaskant Open Grenzen, wijkgemeente van Hervormd Rotterdam-Centrum in de Laurenskerk